

[Finansministeren.]

betyde, at man for saa vidt tog principiel Stilling paa et Tidspunkt, hvor vi har et Udvalg siddende.

Saa vidt jeg ved, har det høje Ting meget at bestille, og jeg tror ikke, det vil være frugtbart, hvis man benytter mere af denne Eftermiddag til at fordybe sig i dette Problem, som vi alligevel alle er enige om nu skal henlægges til det nedsatte Udvalg. Naar dette Udvalg til sin Tid afgiver sin Betænkning, vil der blive Lejlighed for Rigsdagen til at tage Stilling til Problemet, saa jeg kan ikke se, at vi opnaar noget ved nu at optage en lang Debat, som alligevel næppe kan komme til at gaa i Dybden. Jeg mener derfor, vi skal lade det nedsatte Udvalg have Ordet i denne Sag.

Aksel Møller: Jeg tror, den højtærede Finansminister savner Kendskab til Traditionen ved Behandlingen af dette Lovforslag, siden han udtrykker sig paa en saadan Maade, som han nu udtrykte sig med Hensyn til at spare Tingets Tid. Mit Parti har fra første Gang, denne Sag blev forelagt Tinget og behandlet her, taget et klart Standpunkt, nemlig det, at for hver Gang de direkte personlige Skatter skulde løftes, maatte der ske en tilsvarende Belastning af Brugsforeningsbeskatningen. Først fandt det Udtryk i en Bestemmelse, som nu staar i § 16. Princippet blev optaget i det første Lovforslag, men ved Krigens Begyndelse i 1940—41 skete der yderligere det, at de 5 pCt., som man dengang havde indsat som skattefrit Fradrag, nedsattes til 4 pCt. Vort Synspunkt er stadig væk det samme, nemlig det, at hæver man de direkte personlige Skatter, saa er det moralsk rimeligt, at Brugsforeningsskatten ogsaa faar en Tak, selv om det i Penge ikke indbringer saa meget, som det kunde være ønskeligt. Det er en daarlig Undskyldning at skyde sig ind under, at der sidder et Udvalg; man faar let en Mistanke om, at det Udvalg sidder, for at man skal have det at skyde sig ind under. Der sidder ogsaa en Skattekommission, der beskæftiger sig med Skatterne, hvilket ikke afholder os fra her i Tinget at beskæftige os med mange forskellige Skatteproblemer. Det, som for os er afgørende, og som Finansministeren maa forstaa er afgørende for os, er, at man viser Retfærdighed, ogsaa naar det drejer sig om Forhøjsler her.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg føler mig i høj Grad skuffet over, at Finansministeren mener, at denne Sag kan udskydes til Udvalgets Behandling. Der vilde jo intet blive

ødelagt eller foregrebet ved at nedsætte den fradragsfrie Procent.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Sørensen: Den Diskussion, som man her er kommet ind i, er jo den gamle Traver om igen. Naar det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var inde paa, at det skattefrie Fradrag var blevet nedsat fra 5 til 4 pCt. og nu skulde have en Tak til ned til 3 pCt., saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han mener, at dette Rabatsystem med 4 pCt., som Købmændene gør sig til Talsmænd for, ogsaa skulde beskattes. I øvrigt mener jeg, at denne Skat paa Brugsforeningsbevægelsen og Kooperationen maa tilrettelægges paa en anden Maade, muligvis som en Skat paa den investerede Kapital.

Dernæst vil jeg kun sige til den højtærede Finansminister om Bengangsskatten, at jeg vilde have ønsket, at den højtærede Finansminister allerede, da han kom ind i Tinget, havde fremsat en Udtalelse om, hvordan Eengangsbekskatningen skulde foregaa. Jeg mener, at man forrykker hele Forholdet ved at skubbe Eengangsbekskatningen ud. Der foregaa i Øjeblikket ude omkring en Opskruning af baade By- og Landbrugs-ejendomme og mange andre Ting, fordi man ikke i Dag ved, hvordan hele Systemet bliver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Pedersen: Det fremgaa af det ærede Medlem Hr. Victor Larsens Udtalelser, at hvis man kunde faa de fradragsfrie 4 pCt. ned til Nul, saa var der Mulighed for at stille ham tilfreds. Men saaledes kan det Spørgsmaal ikke ordnes. Det ærede Medlem maa være klar over, at der — jeg tager et enkelt Eksempel — er en afgørende Forskel paa, om der i en Forretning med en Omsætning paa 100 000 Kr. tjenes 10 000 Kr., der gaar i egen Lomme til eget Forbrug, og om der i en anden Forretning, en Brugsforening eller anden Forening med samme Omsætning, ogsaa tjenes 10 000 Kr., efter at Administrationsudgifter er afholdt. Disse to Beløb paa 10 000 Kr., hvoraf det ene gaar i egen Lomme til eget Forbrug, og det andet gaar tilbage til dem, der i Aarets Løb har betalt for meget for deres Varer, vil ingen, der har noget som helst Kendskab til Skatteforhold, forlange beskattet ens. Selv